

Nr 14.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke, m. m.; given Stockholms slott den 12 januari 1945.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att *dels* jämlikt § 87 regeringsformen antaga härvid fogat förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke, *dels ock* bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

*Bilaga.***F ö r s l a g**

till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke.

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1943 med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke, vilken gäller till och med den 30 juni 1945¹, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947.

¹ Se SFS 1944:72.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 december 1944.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, BAGGE, DOMÖ, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie-, finans- och folkhushållningsdepartementen anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp.

I 1 § lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke stadgas, att Kungl. Maj:t äger, då särskilda skäl därtill äro, förordna, att inom riket eller viss del därav mätning av ved eller annat virke skall, där mätningen är avsedd att ligga till grund för bestämmande av vederlag för virket eller för fastställande av annan ersättning såsom kostnad för transport av virket, utföras i enlighet med föreskrifter som meddelas av Kungl. Maj:t eller myndighet Kungl. Maj:t bestämmer. Om förhållandena därtill föranleda må förordnandet jämväl innefatta, att mätningen skall, där så påfordras av den vars rätt beröres av mätningen, utföras av virkesmätare, som av Kungl. Maj:t eller myndighet Kungl. Maj:t bestämmer därtill erhållit tillstånd (auktorisation). Finnes visst slag av virke böra undantagas från förordnande som här avses eller påkallas eljest av förhållandena inskränkningar, skola därav föranledda begränsningar i förordnandet göras. För särskilda fall må undantag från meddelat förordnande medgivas av myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer. I 1 § har vidare upptagits en definition av begreppet mätning av virke. Enligt denna förstås med mätning av virke dels bestämmande genom räkning och mätning av virkets stycketal och dimensioner eller, där virket mätes i travat mått, av antalet och dimensionerna av de staplar, travar eller vältor vari virket upplagts, dels ock bedömande, huruvida och i vad mån virket är behäftat med fel samt vilken hänsyn därtill skall tagas, ävensom av virkets beskaffenhet i övrigt.

Jämlikt 2 § må auktorisation som virkesmätare meddelas allenast den som vunnit nödig erfarenhet om virkesmätning. Auktorisation kan begränsas att avse visst område eller på annat sätt inskränkas och kan när som helst återkallas. Virkesmätningsförening och annan sammanslutning med liknande syfte må, om så prövas lämpligt, erhålla auktorisation som virkesmätare. I så fall skall på sammanslutning ankommande mätningsarbete utföras av mät-

ningspersonal som är anställd i sammanslutningens tjänst. I 2 § stadgas vidare om avgivande av skriftlig försäkran av mätningpersonal att efter bästa förstånd och samvete med oväld och redlighet utföra anförtrodda uppdrag.

Enligt 3 § skall över vad vid mätningförrättning förekommit upprättas skriftlig handling, s. k. mätbesked. Föreskrifter angående gäldande av kostnader, som uppkomma i anledning av mätningförrättning, skola meddelas av Kungl. Maj:t.

Tillsyn över mätningens arbetets fullgörande skall utövas av myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer (4 §).

I 5 § meddelas föreskrifter om klagan över auktoriserad mätning och i 6—8 §§ ha upptagits straffbestämmelser.

Enligt 9 § må närmare föreskrifter angående tillämpningen av ifrågavarande lag meddelas av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer.

Förevarande lagstiftning, vars giltighet ursprungligen var begränsad till den 1 juli 1944, gäller enligt lagen den 10 mars 1944 (nr 72) till och med den 30 juni 1945.

I kungörelser den 15 oktober 1943 (nr 754) och den 31 december 1943 (nr 944) har Kungl. Maj:t meddelat förordnande som avses i 1 § av lagen ävensom vissa tillämpningsföreskrifter. Skogsstyrelsen har härigenom förordnats såsom tillsynsmyndighet.

Vidare må erinras om att för innevarande budgetår under nionde huvudtiteln anvisats dels till Kurser för virkesmätare m. m. ett anslag av 10 000 kronor, dels ock till Kostnader för virkesmätning ett förslagsanslag av 80 000 kronor.

I skrivelse den 28 september 1944 har skogsstyrelsen hemställt ej mindre att förenämnda lag den 30 juni 1943 måtte givas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947, än även att för budgetåret 1945/46 måtte anvisas dels till kurser för virkesmätare m. m. ett anslag av 10 000 kronor dels ock till kostnader för virkesmätning ett förslagsanslag av 80 000 kronor.

Över framställningen ha efter remiss utlåtanden avgivits av statskontoret, kommerskollegium, domänstyrelsen, statens bränslekommission, statens pris-kontrollnämnd, Västernorrlands och Jämtlands läns samt Norrbottens och Västerbottens läns handelskammare, Sveriges skogsägareföreningars riksförbund, Sveriges skogsägareförbund, virkesmätningrådet, Sydsvenska virkesföreningen, Södra Sveriges virkesmätningförening u. p. a. och Träindustriernas branschorganisation. Kommerskollegium har överlämnat yttrande från Sveriges industriförbund.

Till stöd för framställningen har *skogsstyrelsen* anfört följande.

Lagen den 30 juni 1943 har erhållit karaktär av tillfällig beredskapslagstiftning och motiverats med vissa under krisen vidtagna statliga regleringsåtgärder på ved- och virkesmarknaden. Såvitt nu kan bedömas, torde behov av vissa statliga ingripanden komma att föreligga jämväl under en tid efter det pågående krigets slut. En prisreglering för ved och virke kräver som komplement, att mätningen av varan sker efter enhetliga grunder. Vad särskilt bränn-

veden angår torde under avvecklingsperioden efter kriget det ofta visa sig erforderligt, att mätningen kan komma till stånd på sådant sätt, att den erhåller vitsord gentemot såväl säljare som köpare. Detta kräver att möjlighet finnes till s. k. auktoriserad mätning.

Vad nu sagts läser i och för sig utgöra tillräcklig anledning till att ifrågasvara lagstiftning erhåller förlängd giltighet. Därtill kommer emellertid att ett åstadkommande av objektiv, enhetlig mätning av virke torde vara ett betydande allmänt intresse och att, i den mån lagstiftningen kan anses befämja en sådan mätning, det synes angeläget att lagstiftningen får gälla så länge att densamma kan förväntas inverka gynnsamt på den framtida utvecklingen på området. I detta hänseende må erinras, att skogsstyrelsen i den underdåniga skrivelse den 27 november 1943, varigenom styrelsen till Kungl. Maj:t anmälde resultatet av det av styrelsen med biträde av särskilda sakkunniga utförda arbetet å tillämpningsföreskrifter till lagen den 30 juni 1943, framhöll, att de sakkunniga uttalat, att den lösning vissa frågor om virkesmätning då erhållit provisoriskt borde utgöra grundvalen för fortsatt utredningsarbete för ordnande framdeles av virkesmätningen i hela landet på ett rationellt och tillfredsställande sätt.

Arbetet för åstadkommande av generella regler för virkesmätning är synnerligen komplicerat och fullt godtagbara regler för lagstiftningens tillämpning kunna icke komma till stånd utan att tillfälle först givits till reglernas prövning i praktiken. De mätninginstruktioner och andra föreskrifter, som av skogsstyrelsen hittills utfärdats i anslutning till den nya lagstiftningen, ha, i den omfattning de icke innebära en hänvisning till föreskrifter, som tillämpas av de sedan länge verksamma virkesmätningssällskapen i norra och mellersta Sverige, gällt allt för kort tid för att nödig erfarenhet av reglerna kunna vinnas. Vissa ändringar främst i instruktionerna för mätning av sågtimmer av barrträd i södra Sverige, av massaved i travat mått och av vissa lövträdssortiment, ha visat sig påkallade och föranlett beslut av skogsstyrelsen om ändrade instruktioner. Ej heller dessa kunna emellertid betraktas såsom slutgiltiga. Vad särskilt angår mätningen av sågtimmer av barrträd ha fortsatt ingående undersökningar visat sig önskvärda och skogsstyrelsen har för avsikt att hos Kungl. Maj:t begära tillkallande av sakkunniga för detta arbete. Det framstår som angeläget, att prövningen av de nya regler, som må bliva resultatet av berörda arbete, må pågå under åtminstone två år.

Det är egentligen i södra Sverige som svårigheter inställt sig för den nya lagstiftningens tillämpning. På grund av de säregna förhållanden, som där råda i mätningshänseende, tager inarbetande av ett mätningssystem en avsevärd tid i anspråk. Den nybildade Södra Sveriges virkesmätningssällskap u. p. a. har här en betydelsefull uppgift att fylla. Denna förening, som beviljats statsbidrag, har ännu icke haft tillfälle bedriva någon mera omfattande verksamhet. Olika synpunkter tala enligt skogsstyrelsens förmenande för önskvärdheten att ett modernare och mer enhetligt mätningssystem må i någon form bibehållas i södra Sverige även sedan kristiden är över. Detta mål skulle allvarligt äventyras, därest lagstiftningen trädde ur kraft, innan nödiga erfarenheter av densamma vunnits.

En förlängning av lagstiftningen under ytterligare två år har tillstyrkts i samtliga utlåtanden med undantag av två. I sistnämnda utlåtanden, vilka avgivits av statskontoret och Sydsvenska virkesföreningen, har tillstyrkts en förlängning av lagstiftningen under allenast ett år. Ur de inkomna utlåtandena må i övrigt återgivas följande.

Bränslekommissionen:

Kommissionen anser att alltjämt samma skäl föreligga, som talade för tillkomsten av lagen den 30 juni 1943. Redan under den tid lagen hittills gällt har den enligt kommissionens mening varit till avsevärt gagn. Sålunda har bland annat kommissionens ofta anlitade auktoriserade mätningsorganen. Kommissionen anser, att det under krisens senare skede och under avvecklingen av densamma torde bliva nödvändigt, att mätning av ved utföres på sådant sätt, att den erhåller vitsord gentemot såväl köpare som säljare, vilket förutsätter att möjlighet finnes till auktoriserad mätning. Redan nu kan sägas, att den ved, som avverkas under innevarande bränsleår, i viss utsträckning kan komma att levereras till förbrukare först under bränsleåret 1946/47, och att sålunda en förlängning av lagen om virkesmätning under ytterligare två år torde vara påkallad.

Statens priskontrollnämnd:

Då de med stöd av ifrågavarande lag utfärdade mätningsföreskrifterna äro av stor betydelse för priskontrollen, anser nämnden i likhet med skogsstyrelsen, att lagens giltighet bör förlängas. Vad beträffar den nu föreslagna slutdagen den 30 juni 1947, förmenar nämnden, att även om nämndens verksamhet beträffande priskontroll å virke skulle upphöra före sagda dag, det dock är av stor betydelse för en sund virkesmarknad, att mätningsföreskrifter fortfarande finnas, som av både säljare och köpare kunna godtagas. Man måste givetvis räkna med att det tager en viss tid, innan säljare och köpare bliva vana vid den omläggning av mätningsförfarandet, som de utfärdade mätningsföreskrifterna i många fall innebära. Möjlighet att åstadkomma kontroll över mätningsförfarandet måste därför finnas, tills mätningföreskrifterna blivit allmänt använda.

Sveriges skogsägareföreningars riksförbund:

De skäl för en förlängning av lagens giltighet intill den 1 juli 1947, som skogsstyrelsen åberopat, finner riksförbundet vara tungt vägande. Man torde sålunda få förutsätta att vissa statliga ingripanden på ved- och virkesmarknaden komma till stånd även under en tid efter det pågående krigets slut och att av den anledningen jämväl bestämmelser om enhetlig mätning av virkesvaran då måste utfärdas. Det är också enligt riksförbundets mening ur allmänintressets synpunkt angeläget, att lagstiftningen får gälla så länge, att den kan förväntas inverka gynnsamt på den framtida utvecklingen på virkesmätningens område. Särskilt angeläget är detta, som skogsstyrelsen också framhåller, för Syd-Sveriges vidkommande. Förhållandena inom virkesmätningen ha i denna landsända tidigare varit närmast kaotiska och kunna — trots tillkomsten av Södra Sveriges virkesmätningförening u. p. a. — måhända befaras bliva det också i fortsättningen, därest lagstiftningen träder ur kraft, innan genom dess stöd ett modernare och mera enhetligt virkesmätningssystem utformats och verkligen vunnit praktiskt burskap.

Sveriges skogsägareförbund:

Förbundet har städse hyst samt i upprepade yttranden vid nu ifrågavarande lagstiftnings tillkomst framfört den meningen, att det i södra Sverige, där lagen väsentligen avser att skapa nya mätningförhållanden, möter mycket stora praktiska svårigheter att åvägabringa en statligt auktoriserad mätning. De för mätning avsedda virkespartierna äro i dessa landsdelar på grund av naturförhållandena allt för spridda samt för små på varje plats för att en auktoriserad mätning skall kunna ske för rimliga kostnader. För-

hållandena härutinnan äro helt annorlunda mot i de delar av landet, där virkesmättningsföreningar nu arbeta.

När man emellertid nu genom den nya lagen börjat pröva möjligheterna för en ny ordning på mättningsväsendets område även i södra Sverige, så vore det enligt förbundets mening oklokt att avbryta denna försöksverksamhet, innan klara resultat av densamma kunna utläsas. Det är möjligt och enligt förbundets mening troligt, att dessa erfarenheter bliva negativa. Men det pågående försöket bör fullföljas så långt, att av detsamma erhållas säkra erfarenheter, som kunna tjäna till pålitlig grund för ett framtida ståndpunktstagande i ärendet.

Av denna anledning får förbundet tillstyrka, att lagens giltighetstid utsträcker på sätt skogsstyrelsen föreslagit.

Träindustriernas branschorganisation:

De av skogsstyrelsen anförda synpunkterna om lämpligheten att utsträcka giltigheten av lagen den 30 juni 1943 till och med den 30 juni 1947 delas av organisationen. Förutom det förhållandet, att den rådande prisregleringen förutsätter ett bestämt, generellt tillämpat mätningssystem och sålunda nödvändiggör att lagen äger giltighet åtminstone så länge prisregleringen varar, finner organisationen, att också andra skäl tala för utsträckningen av giltighetstiden. Det är sålunda uppenbart, att det skulle vara av stort gagn för köpare och säljare, om en enhetlig mätning kunde genomföras.

Det kan emellertid icke nog understrykas, vad redan skogsstyrelsen anført, nämligen de mycket stora svårigheter som möta, då det gäller att skriftligen fixera en viss mätningssystem. Det är nödvändigt att pröva sig fram och låta erfarenheten av reglernas tillämpning i praktiken bestämma deras innehåll. Redan efter ett års tillämpning av de under år 1943 utarbetade bestämmelserna har också skogsstyrelsen under innevarande höst företagit vissa ändringar. Arbetet härmed har, enligt vad organisationen har sig bekant, varit synnerligen besvärligt, men det är då glädjande att konstatera, att resultatet blivit förbättrade regler. Såsom skogsstyrelsen anmärker, äro de likvisst icke att anse som slutgiltiga. Överhuvud har den hittillsvarande tillämpningstiden icke varit tillräcklig för att man med bestämdhet skall kunna uttala sig om, huruvida det alls är möjligt att få fram ett sådant system, att det praktiskt tillämpat träffar det rätta resultatet. Organisationen anser det således i och för sig önskvärt att enhetlig mätning av virke åstadkommes men finner det ännu vara osäkert, om det överhuvud går att skriftligen fixera ett system, som leder till samma eller i huvudsak samma resultat som individuell bedömning utan bundenhet av detaljerade normer.

Såsom ock skogsstyrelsen anmärker, kan den nyligen bildade Södra Sveriges virkesmättningsförening u. p. a. få stor betydelse, då det gäller inarbetande av ett mätningssystem. Emellertid skulle organisationen särskilt vilja framhålla, att det är av utomordentlig vikt att föreningens verksamhet under första verksamhetsåren understöddes genom statsbidrag. Eftersom föreningen bildats just för att möjliggöra en enhetlig mätning för mellersta och södra Sverige och där verka för tillämpning av det av skogsstyrelsen utarbetade mätningssystemet, är tydligen ett sådant anspråk från föreningens sida mycket naturligt och har ju också beaktats. Vad organisationen här vill betona är, att det statsbidrag, som utgår, måste sättas så högt, att mättningskostnaderna icke fördyras.

Statskontoret:

Då ifrågavarande lagstiftning — såsom också skogsstyrelsen framhållit — givits beredskapskaraktär, kan statskontoret, om än behovet av lagen i och

för sig undandraget sig ämbetsverkets bedömning, icke finna anledning föreligga att nu förlänga dess giltighetstid med mer än ett år.

Vad angår kostnaderna för virkesmätningen vill statskontoret erinra om att ämbetsverket i utlåtande den 15 december 1943 över då föreliggande anslagsäskande för ifrågavarande ändamål uttalade, bland annat, att skogsstyrelsens befattning med virkesmätningens verksamheten näppeligen kunde medföra utgifter av annan natur än som föranleddes av styrelsens verksamhet i övrigt och för vilka medel anvisades under styrelsens avlönings- och omkostnadsanslag samt att vid sådant förhållande särskilt anslag till kostnader för virkesmätning icke borde uppföras å driftbudgeten för 1944/45 utan i stället avlönings- och omkostnadsanslagen i vanlig ordning uppräknas med hänsyn till de nytillkomna arbetsuppgifterna. Statskontoret har icke funnit anledning frångå denna uppfattning.

Därest emellertid på sätt hittills skett särskilt anslag anses böra anvisas för ändamålet, vill statskontoret framhålla, att anslaget synes kunna bestämmas till ett belopp väsentligen understigande det av skogsstyrelsen begärda, förslagsvis 50 000 kronor.

Anslaget till kurser för virkesmätare torde med hänsyn till medelförbrukningen under budgetåret 1943/44 kunna nedsättas till 5 000 kronor.

Sydsvenska virkesföreningen:

Det system, som åstadkommits genom de av skogsstyrelsen utfärdade mätningföreskrifterna, torde vara tillräckligt och kommer med säkerhet att strikt tillämpas från köparensida även om lagen den 30 juni 1943 skulle upphöra att gälla. Enär denna lag från början erhöll karaktär av beredskapslagstiftning och motiverades med vissa under krigsåren vidtagna statliga regleringsåtgärder på virkesmarknaden, vilka såvitt nu kan bedömas böra bibehållas till den 30 juni 1946, hemställer föreningen att lagen måtte förlängas endast ett år i sänder eller till och med den 30 juni 1946. Härigenom beredes möjlighet att låta lagen upphöra vid denna tidpunkt om ändrade förhållanden skulle ha inträtt redan då.

Under budgetåret 1943/44 utanordnades 4 000 kronor till kostnader för kurser för virkesmätare. De hittills hållna kurserna för mätare inom södra Sverige ha givit ett synnerligen dåligt resultat. Enligt den därvid vunna erfarenheten går det icke att få fram dugliga mätare på annat sätt än genom individuell undervisning och ledning. Föreningen får med anledning härav avstyrka fortsatt statsanslag för kursverksamheten.

*Departements-
chefen.*

De skäl, som föranledde ifrågavarande lagstiftning, torde alltjämt äga giltighet. Härtill kommer att, såsom skogsstyrelsen framhållit, det är ett betydande allmänt intresse att en objektiv, enhetlig mätning av virke kommer till stånd. Lagen, vars tillämplighet upphör den 30 juni 1945, synes därför böra givas fortsatt giltighet. Skogsstyrelsen har hemställt att lagstiftningen måtte förlängas på två år eller till och med den 30 juni 1947. Denna framställning har tillstyrkts av nära nog samtliga de i ärendet hörda myndigheterna och sammanslutningarna. Såsom i flera utlåtanden framhållits, synes man böra räkna med statliga ingripanden på ved- och virkesmarknaden under åtskillig tid efter det pågående krigets slut. Enligt vad bränslekommissionen uttalat kan den ved, som avverkas under innevarande bränsleår, sålunda i viss utsträckning komma att levereras till förbrukare först under bränsleåret 1946/47. Redan på grund härav torde en förlängning av lagen under

ytterligare två år vara motiverad. För åstadkommande av en objektiv, enhetlig mätning av virke är därjämte av betydelse, att lagstiftningen får gälla så länge att densamma kan förväntas inverka gynnsamt på den framtida utvecklingen å detta område. I likhet med skogsstyrelsen finner jag därför att lagen bör givas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947.

I överensstämmelse härmed har inom jordbruksdepartementet upprättats förslag till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke.*

För täckande av de kostnader, som kunna komma att uppstå i anledning av förevarande lagstiftning — nämligen bland annat vissa kontrollkostnader — torde för nästa budgetår liksom för innevarande budgetår under nionde huvudtiteln böra anvisas ett särskilt förslagsanslag. Att såsom statskontoret ifrågasatt upptaga särskilda medel härför under skogsstyrelsens avlönings- och omkostnadsanslag synes icke lämpligt med hänsyn till lagstiftningens provisoriska natur. Att redan nu närmare beräkna kostnaderna för detta ändamål synes svåriligen kunna göras. Enär arbetet med virkesmätningens ärendena sannolikt kommer att bli mera betungande under nästkommande budgetår än under innevarande, särskilt om en fredskris skulle uppkomma, vill jag icke motsätta mig att liksom för innevarande budgetår för ändamålet äskas det av skogsstyrelsen begärda beloppet, 80 000 kronor. Jämväl under budgetåret 1945/46 torde vara erforderligt att kurser för virkesmätare anordnas inom det område där Södra Sveriges virkesmätningförening u. p. a. utövar sin verksamhet. För detta ändamål synes därför liksom för innevarande budgetår böra upptagas ett anslag av 10 000 kronor. Att medelsförbrukningen för dylika kurser under budgetåret 1943/44 utgjort endast 4 000 kronor, torde sammanhånga med att skogsstyrelsens verksamhet i fråga om virkesmätning under första hälften av nämnda budgetår endast hade obetydlig omfattning.

Föredraganden hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över lagförslaget, av lydelse *bilaga*¹ till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Ulf Berglöf.

¹ Denna bilaga, som är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 15 december 1944.

Närvarande:

regeringsrådet **KELLBERG,**
justitieråden **GULDBERG,**
EKBERG,
SANTESSON.

Enligt lagrådet den 12 december 1944 tillhandakommet utdrag av protokoll över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 8 december 1944, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i jordbruksdepartementet hovrättsrådet P. O. Palmquist.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

Bertil Crona.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 januari 1945.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, DOMÖ, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, anmäler efter gemensam beredning med cheferna för justitie-, finans- och folkhushållningsdepartementen lagrådets den 15 december 1944 avgivna utlåtande över det den 8 december 1944 till lagrådet remitterade förslaget till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke.

Föredraganden anför:

Lagförslaget har av lagrådet lämnats utan erinran.

Såsom framgår av vad jag anfört i samband med remissen av förslaget till lagrådet torde till bestridande av vissa utgifter, som föranledas av ifrågavarande lagförslag, böra å riksstaten för budgetåret 1945/46 under nionde huvudtiteln äskas dels ett obetecknat anslag av 10 000 kronor till Kurser för virkesmätare m. m., dels ock ett förslagsanslag av 80 000 kronor till Kostnader för virkesmätning. Jag vill även erinra, att Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, punkterna 210 och 211, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, beräkna förenämnda båda anslag.

Under åberopande av vad sålunda och i förenämnda statsrådsprotokoll för den 8 december 1944 anförts hemställer jag

dels att omförmälda förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande;

dels ock att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att å riksstaten för budgetåret 1945/46 under nionde huvudtiteln anvisa

Kungl. Maj:ts proposition nr 14.

- 1) till Kurser för virkesmätare m. m. ett anslag av kronor 10 000;
- 2) till Kostnader för virkesmätning ett förslagsanslag av kronor 80 000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen lämnar Hans Maj:t Konungen bifall och förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

C. W. Rhedin.